

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 74/2012

Ședința publică din data de 24 Ianuarie 2012

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE:

GREFIER:

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL, împotriva pârâtelor DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂȘĂUD și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BISTRIȚA, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

Cauza a fost reținută în pronunțare la data de 10 ianuarie 2012, concluziile reprezentanților părților prezente au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată că :

Prin acțiunea înregistrată sub numărul de mai sus, reclamanta SC SRL a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Bistrița, solicitând instanței ca prin sentința ce se va pronunța, să se dispună anularea Deciziei nr. /02.11.2010 emisă de pârâta de rândul 1 și, pe cale de consecință, anularea Deciziei nr. 954/09.07.2010 referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de AFP Bistrița.

În motivarea acțiunii s-a arătat că, calculul accesoriilor are ca temei Decizia A.I.F. nr. din 11.06.2010, prin care s-a constatat că reclamanta a dedus în mod nelegal TVA aferentă unor facturi de achiziție a unui imobil.

Prin raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /17.06.2009, s-a constatat de către organele de control că reclamanta a înregistrat în jurnalul de cumpărări aferent lunii aprilie 2009 factura nr. /08.04.2009 emisă de S.C. S.R.L., în valoare totală de lei, cu TVA aferentă de lei, prin care s-a facturat restul de preț din valoarea apartamentului achiziționat de la societatea sus-mentionată. Menționează că anterior au mai fost achitate două tranșe de preț, în valoare totală de lei.

Organul de control a verificat realitatea operațiunii înscrise în factură, atât din punct de vedere formal cât și faptic, constatând că pentru achiziționarea imobilului s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. /08.04.2009. De asemenea s-a constatat existența efectivă a apartamentului prin deplasarea organului de control la adresa unde este situat imobilul.

Nu au fost constatate alte neregularități în temeiul cărora să nu poată exercita dreptul de deducere, însă organul de control a stabilit că operațiunea nu se încadrează

în exigențele disp.art.145 alin.2 lit.a din Codul fiscal în sensul că apartamentul nu este destinat utilizării în folosul operațiunilor taxabile, motiv pentru care nu ne-a recunoscut dreptul de deducere a TVA, în ceea ce privește ultima tranșă din preț.

Problema constă, însă, în faptul că, în urma contestării de către reclamantă a acestei soluții, s-a revenit și asupra recunoașterii dreptului de deducere pentru taxa aferentă tranșelor de preț anterior achitate, deși prin controalele efectuate în mod special pentru verificarea TVA a fost considerată deductibilă taxa respectivă. Nici aceasta nu ar constitui o problemă, însă, revenindu-se asupra soluției fiscale adoptate anterior de organul fiscal, în sarcina reclamantei a fost emisă decizia de calcul a majorărilor aferente tocmai taxei considerată inițial deductibilă. Prin urmare, reclamanta este în situația de a plăti majorările de întârziere pentru deducerea taxei fără drept, în condițiile în care deducerea a fost aprobată de organul fiscal.

Apreciază că această atitudine oscilantă a organelor de control este în totală contradicție cu principiul certitudinii impunerii consacrat de art.3 lit."b" din Codul fiscal: "Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale; "

În aceste împrejurări, neplata ori deducerea nelegală a taxei nu se datorează culpei reclamantei și, în consecință, apreciază că nu poate fi sancționată prin obligarea la plata daunelor moratorii, fapt pentru care apreciază că decizia nr. /09.07.2010 este nelegală.

Reclamanta a formulat contestație împotriva acestei decizii, contestație care a fost respinsă prin Decizia nr. /02.11.2010 a D.G.F.P. BN, pe motiv că nu a contestat decizia prin care a fost stabilit TVA suplimentar, ci numai accesoriile și că nu există un motiv expres de nulitate a acestei decizii. Consideră că și această decizie este nelegală, deoarece orice acte care contravin principiilor fiscale reglementate de lege sunt nule absolut. Principiile sunt elemente fundamentale, care guvernează întreg sistemul juridic fiscal, iar încălcarea unei norme cu valoare de principiu nu poate rămâne nesancționată.

În drept au fost invocate disp.art.218 Cod procedură fiscală.

Pârâta DGFP Bistrița-Năsăud a depus întâmpinare (f.15-18), prin care solicita respingerea acțiunii în contencios administrativ formulata de reclamantă ca fiind neîntemeiată, pe cale de consecință menținerea ca temeinice și legale sub toate aspectele a actelor administrativ și administrativ-fiscal atacate, respectiv a Deciziei nr. /02.11.2010 privind soluționarea contestației formulata în administrativă de atac, emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Nasaud și a Deciziei nr. /09.07.2010 referitoare la obligațiile de plata accesorii, emisă de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița.

În motivare s-a arătat că apreciază că atât Decizia nr. /02.11.2010 privind soluționarea contestației formulata în calea administrativă de atac emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Nasaud, cât și Decizia nr. /09.07.2010 referitoare la obligațiile de plata accesorii emisă de către

Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița pentru suma totală de lei sunt temeinice și legale sub toate aspectele.

Apreciază că în mod corect organul administrativ - jurisdicțional de la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud prin Decizia nr. /02.11.2010 privind soluționarea contestației formulată în calea administrativă de atac a respins contestația ca fiind neîntemeiată pentru suma de lei, cu consecința menținerii în totalitate a măsurilor dispuse prin Decizia nr. /09.07.2010 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița și a respins ca fără obiect capătul de cerere vizând Decizia de impunere nr. /11.06.2010 emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița Năsăud.

Apreciază că organul administrativ - jurisdicțional de la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud în mod corect a reținut ca, contestația formulată în calea administrativă de atac este îndreptată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia nr. /09.07.2010 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița în suma totală de lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Examinând speța în raport cu documentele existente la dosarul cauzei, a cererilor și motivelor invocate de către reclamanta-contestatoare și actele normative aplicabile speței, organul administrativ - jurisdicțional a supus analizei dacă suma de lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia nr. /09.07.2010 este legal datorată.

Pentru clarificarea acestui aspect s-au avut în vedere incidența dispozițiilor art. 119 alin.(1) și respectiv art.120 alin.(1), C.pr. fiscală, care stipulează următoarele:

Art.119 alin.(1), C.procedura fiscală: „ Pentru neachitarea c la termenul de scadența de către debitor a obligațiilor de plat, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Art.120 alin.11) C.pr. fiscală: „Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadența și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Apreciază că, organul de soluționare a contestațiilor a reținut în mod corect următoarea stare de fapt:

Dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite prin Decizia nr. /09.07.2010 sunt accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită ca obligație fiscală suplimentară în sarcina reclamantei prin Decizia de impunere nr. /11.06.2010 emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița Năsăud „decizie care nu a fost atacată potrivit dispozițiilor art. 205 și următoarele C.pr.fiscală, rămânând astfel definitivă în sistemul cailor administrative de atac și devenind titlu executoriu, astfel ca accesoriile calculate pentru neachitarea în termenul scadent a obligațiilor stabilite prin acest titlu de creanță sunt legal datorate.

Motivele contestatoarei-reclamante vizând legalitatea Deciziei de impunere nr. /11.06.2010, respectiv a taxei pe valoarea adăugată stabilită prin aceasta, aferentă achiziționării unui imobil, nu pot fi primite întrucât obiect al contestației nu îl reprezintă Decizia de impunere nr. /11.06.2010, ci Decizia nr. /09.07.2010 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița în suma totală de lei.

Având în vedere dispozițiilor art. 206 alin.(2) C.pr. fiscală și împrejurarea că, contestația este îndreptată împotriva Deciziei nr. /09.07.2010 referitoare la obligațiile de plată accesorii, apreciază că organul de soluționare a contestațiilor în mod corect a respins ca rămas fără obiect capătul de cerere referitor la Decizia de impunere nr. /11.06.2010.

Se mai arată că, corect a fost analizată și excepția nulității invocată de către reclamanta-contestatoare, statuându-se că în raport de dispozițiile art.46 C.pr.fiscală nu se regăsește niciun motiv dintre cele expres prevăzute de această normă juridică pentru ca Decizia privind obligațiile de plată accesorii nr. /09.07.2010 să poată fi declarată nulă.

În drept au fost invocate prevederile art.115-118 C.procedura civilă și toate actele normative și normele juridice enunțate în text.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice Bistrița a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii introductive formulată de S.C.

S.R.L. ca neîntemeiată și nelegală ; menținerea ca legală și temeinică a Deciziei nr. /02.11.2010 dată în soluționarea contestației depusă de către reclamanta împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. /09.07.2010.

În motivarea acesteia s-a arătat că, prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. /09.07.2010 emisă de AFP Bistrița s-au stabilit în sarcina reclamantei dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în cuantum de lei. Aceste accesorii au fost stabilite ca urmare a Deciziei nr. /11.06.2011 a Activității de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP Bistrița-Năsăud prin care s-a stabilit suplimentar în sarcina reclamantei, suma de lei.

Potrivit art. 119 alin 1 Cod procedura fiscală pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. Totodată în conformitate cu art. 120 majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Astfel, accesoriile calculate au fost calculate ca urmare a neachitării unor debite stabilite printr-un titlu executoriu.

În ceea ce privește temeinicia și legalitatea Deciziei de impunere nr. /11.06.2011 menționează că instituția pârâtă are o creanță certă, lichidă și exigibilă ; aceasta creanță a reclamantei către bugetul de stat este stabilită printr-un titlu executoriu, respectiv prin Decizia de impunere nr. /11.06.2011. Potrivit art. 379 C.pr.civilă certitudinea creanței există atunci când este constatată printr-un titlu executoriu, hotărâre judecătorească sau act administrativ, în cazul obligațiilor fiscale.

Ca modalitate de individualizare a obligației bugetare, titlul de creanță bugetară reprezintă actul juridic prin care se stabilește întinderea obligației de plată ce revine contribuabilului, el fiind un act de constatare și individualizare a sumelor de bani datorate ca impozite și taxe. Potrivit art. 141 C.pr. fiscală titlul de creanță devine titlu executoriu la data când creanța fiscală este scadență prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege.

Prin urmare, organul fiscal a stabilit prin Decizia de impunere mai sus amintită obligațiile fiscale pe care debitoarea le are față de bugetul de stat și având în vedere că această creanță nu a fost achitată la scadență, ea a devenit certă, lichidă și exigibilă.

Totodată, procedura de soluționare a contestațiilor împotriva titlului de creanță fiscală și împotriva altor acte administrativ fiscale este reglementată prin art. 205-218 din OG 92/2003 rep., privind codul de procedura fiscală, procedura de care contestatoarea a uzat. Astfel, prin acest act normativ s-a prevăzut ca împotriva titlului de creanță fiscală și împotriva altor acte administrativ fiscale se poate formula contestație în termen de 30 de zile, ca soluționarea contestațiilor se efectuează de către organele fiscale prevăzute la art. 209 din acest act normativ și ca deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi contestate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă.

În drept, au fost invocate disp.art.115-118 Cod procedura civilă și O.G.92/2003® privind Codul de procedura fiscală și prevederile Legii 554/2004 .

Analizând probele administrate în cauză, instanța reține următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /17.06.2009 s-a constatat de către organele de control fiscale că reclamanta a înregistrat în jurnalul de cumpărări aferent lunii aprilie 2009, factura nr. /08.04.2009 emisă de S.C. S.R.L. , în valoare totală de lei, cu TVA aferentă de lei, prin care s-a facturat restul de preț din valoarea apartamentului achiziționat de la societatea sus-menționată. Anterior au mai fost achitate două tranșe de preț, în valoare totală de lei.

Organul de control a verificat realitatea operațiunii înscrise în factură, atât din punct de vedere formal cât și factual, constatând că pentru achiziționarea imobilului s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. /08.04.2009. De asemenea s-a constatat existența efectivă a apartamentului prin deplasarea organului de control la adresa unde este situat imobilul.

Organul de control, pe baza declarației administratorului societății conform căreia scopul achiziționării apartamentului a fost acela „de a locui în el, momentan și de a-l vinde”, a hotărât că operațiunea nu se încadrează în exigențele dispozițiilor art.145 alin.2 lit.a din Codul fiscal, în sensul că apartamentul nu este destinat utilizării în folosul operațiunilor taxabile, motiv pentru care nu a acordat dreptul de deducere a TVA.

Prin acțiunea înregistrată la acest tribunal cu nr. /112/2010, reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. /06.10.2009 emisă de intimată și pe cale de consecință anularea în parte, ca nelegale și netemeinice a deciziei de impunere nr. /11.06.2009, a Raportului de inspecție fiscală nr. /17.06.2009, a dispoziției de măsuri nr. /10.06.2009, în ceea ce privește stabilirea suplimentară a următoarelor obligații fiscale: TVA în valoare de lei aferent facturii nr. /08.04.2009 și obligarea părâtei la rambursarea sumei de lei, reprezentând TVA înscrisă în factura nr. /08.04.2009.

Prin Sentința civilă nr. /30.11.2010 pronunțată de această instanță, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantă, reținându-se că potrivit disp. art. 145 al. 1 și al. 2 din Legea nr. 571/2003 - Cod fiscal, pentru orice achiziție destinată a fi utilizată în folosul operațiunilor taxabile persoana impozabilă are dreptul să deducă TVA aferentă dacă aceasta este destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile. Ori, în acest caz, organul administrativ-jurisdicțional în mod corect a reținut că imobilul achiziționat nu este folosit cu această destinație, spect sesizat cu ocazia efectuării cercetării la fața locului, când s-a constatat că apartamentul achiziționat de reclamantă se află situat la parterul imobilului din

localitatea , strada nr. , jud. și are în componență o cameră de zi cu bucătărie, o baie și două dormitoare; este la stadiul finisat, fără a fi mobilat și locuit. Referitor la procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, instanța a apreciat că acesta nu are relevanță în cauză, fiind întocmit ulterior controlului, la aproape un an de la efectuarea acestuia.

Prin Decizia civilă nr. /2011 pronunțată la data de 7.11.2011, de Curtea de Apel Cluj - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, s-a respins recursul formulat de reclamantă împotriva sentinței anterior menționate.

În urma contestării de către reclamantă a stabilirii suplimentare a TVA în valoare de lei, aferentă facturii nr. /08.04.2009 s-a revenit și asupra recunoașterii dreptului de deducere pentru taxa aferentă tranșelor de preț anterior achitate, astfel că în sarcina reclamantei a fost emisă decizia de calcul a majorărilor aferente taxei considerată inițial deductibilă.

Astfel, în sarcina reclamantei s-a stabilit prin decizia de impunere nr. /11.06.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud o sumă suplimentară de plată reprezentând TVA în cuantum de lei, pentru perioada verificată cuprinsă între 1.05.2009 și 30.04.2010, menționându-se că s-a procedat la ajustarea TVA deductibilă în baza art. 149 din Codul fiscal. Reclamanta a achitat integral taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar la data de 5.08.2010.

Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. /9.07.2010 emisă de Administrația Finanțelor Publice Bistrița, contestată în prezenta cauză, au fost stabilite în sarcina reclamantei, printre altele, dobânzi și penalități de întârziere în cuantum de lei, aferente plății cu întârziere a taxei pe valoare adăugată în sumă de lei, taxă stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr. /11.06.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud.

Împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. /9.07.2010 emisă de AFP Bistrița, reclamanta a formulat contestația înregistrată la DGFP Bistrița-Năsăud sub nr. /9.09.2010, solicitând anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii în cuantum de lei.

Potrivit art.119 alin.(1) Cod procedură fiscală, pentru neachitarea la termenul de scadenta de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere, care se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenta și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv (art.120 alin.1 C.pr. fiscală).

Din cuprinsul actelor aflate la dosar rezultă că împotriva deciziei de impunere nr. /11.06.2010 prin care s-a stabilit taxa pe valoare adăugată suplimentară, reclamanta nu a exercitat nici o cale legală de atac, această decizie de impunere devenind titlu executoriu, astfel că accesoriile calculate pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor stabilite sunt legal datorate, din această perspectivă neavând relevanță dispozițiile art. 3 litera b Cod fiscal referitoare la certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, și la stabilirea precisă a termenelor, modalității și sumelor de plată pentru fiecare plătitor.

Corect s-a reținut de organul de soluționare al contestațiilor, că invocarea pe cale incidentală a nelegalității deciziei de impunere vizând TVA stabilit suplimentar nu poate fi primită, având în vedere condițiile și termenele prevăzute la art. 205-207 Cod procedură fiscală și că art. 46 din același act normativ stabilește limitativ

situațiile în care un act administrativ fiscal este lovit de nulitate, în cauză neregăsindu-se nici un astfel de motiv.

Raportat la considerentele de fapt și de drept expuse anterior, instanța va respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantă.

Având în vedere soluția ce se va adopta nu se vor acorda cheltuielile de judecată solicitate de reclamantă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în , str. , nr. , ap. , jud. , cu sediul procesual ales la SCA , din , str. Al. , nr. , jud. împotriva pârâtelor **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BISTRIȚA,** ambele cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6-8, jud. Bistrița-Năsăud.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 24.01.2012.

PREȘEDINTE,

GREFER,

CONFORM CU
ORIGINALUL

Red/dact:
BLT/HVA
22.02.2012/ 4 ex.